

Melanie
Loud

הקוסם מארץ עוץ

תמונה א'

(המסך סגור - דורית יושבת על סולם בצד שמאל של הבמה.)

דורית - הוי אני עייפה. איזה יום נורא! נדמה לי שאני מפריעה לכולם בכל מקום. הייתי במטבח והדודה אם גרשה אותי משם. נכנסתי לחדר והדוד גירש אותי לחצר. אה, לוי יכולתי למצוא מקום רחוק - מעבר לאופק - מעבר לקשת - מקום בו אתעורר ואז יעלמו כל צרותי.

(שרה)
(קול סערה מתקרבת)

דוד הנרי - דורית, היכנסי עם הדודה למרתף - סערה גדולה מתקרבת.

דודה אם - דורית מהרי, הסערה הזאת חזקה מאוד. הכנסי למרתף!

דוד הנרי - דורית, דורית, איפה את?

דורית - כן, אני באה.

(סערה, דורית נאחזת בסולם, חושך - מנגינת סערה - הסולם נופל - זבנג גדול)

תמונה ב

(האור עולה- המסך נפתח - דורית נכנסת לבמה - ארץ המושניקים)

דורית - הי איפה אני?

מכשפת הצפון - (מתקרבת בליווי 3 מושניקים) ברוך בואך קוסמת נכבדת

הכל - אל ארץ המושניקים.

המושניקים - ברוכה הבאה!

מכשפת הצפון - אנחנו מודים לך על שיחררת אותנו מידי מכשפת

המזרח הרעה והנראה.

דורית - אני שיחררתי.....

מכשפת הצפון - את הרגת אותה!

דורית - אני הרגתי?

מכשפת הצפון - הבית שלך נפל עליה והרג אותה.

דורית - אוי ואבוי!

מכשפת הצפון - אינך צריכה להצטער, היא היתה מכשפה רעה מאוד

ובמשך הרבה שנים היא עשתה הרבה רע למושניקים.

עכשיו שיחררת אותנו.

דורית - ומי הם המושניקים?

מכשפת הצפון - אלה האנשים הגרים בארץ המונשיקינים.

דורית - ומי את?

מכשפת הצפון - אני מכשפת הצפון, גלינדה. (כולם צועקים - גלינדה, גלינדה)

דורית - את באמת מכשפה?

מונשיקיני א' - כן, אבל היא מכשפה טובה, ואנחנו אוהבים אותה.

מונשיקיני ב' - היא לא כל כך חזקה כמו המכשפה שגרה כאן, אבל היא

עוזרת לנו.

דורית - חשבתי שכל המכשפות הן רעות.

מונשיקיני ג' - בארץ המונשיקינים ובארץ עוז השכנה היו ארבע מכשפות.

מכשפת הצפון ומכשפת הדרום הן מכשפות טובות.

מכשפת המזרח והמערב הן מכשפות רעות.

מונשיקיני ב' - עכשיו הרגת את מכשפת המזרח. נשארה רק מכשפה רעה

אחת - מכשפת המערב.

דורית - אבל דודה אם אמרה לי שהמכשפות כולן מתו מזמן.

מונשיקיני ג' - מי היא דודה אם?

דורית - זאת דודתי הגרה בקנוס.

מונשיקיני ג' - מה זה קנוס?

דורית - מהו לא שמעתם על קנזס? זו מדינה בארצות הברית. אני

גרה בקנזס ואני רוצה לשוב הביתה. איך אוכל לשוב

הביתה?

מכשפת הצפון - אל תבכי ילדה. אינני יודעת מה זה ארצות הברית ואיפה זה

קנזס, אבל יש לנו כאן בארץ עוץ קוסם גדול אשר יודע

הכל ויכול הכל. הוא יעזור לך לשוב הביתה.

מונשיקיני ב' - כן, נכון הוא יעזור לך, אל תדאגי.

דורית - אבל היכן הוא? איך אגיע אליו?

מכשפת הצפון - תלכי בשביל הזהב עד שתגיעי לעיר הברקת....

דורית - באמת אצא מיד לדרך.

מונשיקיני ג' - חכי, רגע! קחי איתך את נעלי הכסף של מכשפת המזרח

הרעה. אולי הן יעזרו לך.

מונשיקיני א' - הרבה אגדות קשורות בנעליים האלו. אנחנו יודעים שהן

נעלי אודם, אבל אנחנו לא יודעים איזה קסם יש בהם.

אבל הקוסם יודע, שאלי אותו איך להשתמש בנעליים.

דורית - (נועלת את הנעליים) הן מתאימות בדיוק לרגליי.

מונשיקיני ב' - היזהרי בדרך. סכנות רבות בה ומכשפת המערב הרעה תרצה

בנדאי לתפוס אותך.

דורית - האם לא תוכלו לבוא איתי? אני מפחדת.
מכשפת הצפון - לא, לא נוכל לבוא, אבל אתן לך נשיקה ולא יקרה לך כל רע.
(מנשקת אותה) לכי לשלום ילדתי.
(שיר של המונשיקיני ודורתי)
חושך- מסך.

תמונה ג'

(דורית נכנסת לפני המסך, אור עליה, מפזמת, מחפשת את הדרך, מגיעה
לדחליל)
דחליל - שלום.
דורית - מה זה? מי זה? מי דיבר?
דחליל - שלום לך.
דורית - מה זה דחליל מדבר?
דחליל - כן. מה שלומך?
דורית - טוב, תודה. ומה שלומך?
דחליל - לא כל כך טוב. לא נעים להיות תקוע פה יומם ולילה ולהפחיד
ציפורים.
דורית - האם אינך יכול לרדת?

- דחליל - לא, כי המוט תקוע בגבי.
- דורית - תוציא את המוט ותוכל לרדת (מוציאה את המוט)
- דחליל - אוי, תודה רבה. באמת לוי היה שכל בראשי הייתי חושב על זה מזמן.
- דורית - מה אין לך שכל בראשך?
- דחליל - לא, ראשי מלא קש. לאן את הולכת?
- דורית - אני הולכת לעוץ הגדול, הקוסם הכל יכול, כדי שיעזור לי לחזור לקנוס.
- דחליל - אולי יוכל הקוסם להכניס גם לראשי קצת שכל?
- דורית - יתכן. בוא איתי ונשאל אותו. (הם יוצאים ושרים).

תמונה ד'

- דורית - אני עייפה וצמאה, בוא ננוח.
- (נשמעת אנחה וחריקת פתים).
- דחליל - מה זה היה? מישהו נאנח.

דורית - בוא נראה מי נאנח כאן.

(מוצאים את איש הפח)

דורית - אולי, מה יש לך? האם נוכל לעזור לך?

איש הפח - אן, כן, בבקשה. אני מונח כאן כבר שנה והעלתי חלודה. אינני

יכול לזוז. קחי בבקשה את פחית השמן, שם בתוך השיחים

ושמני אותי.

דורית - (משמנת אותו)

איש הפח - אן, כן... כאן... וגם בברך... או תודה, הצלת את חיי.

דורית - איזה איש משונה אתה. אף פעם ראיתי איש פח.

איש הפח - פעם הייתי אדם רגיל, עם לב חם. אהבתי ילדה יפה.

אבל מכשפת המערב הרעה לא רצתה שנתחתן. היא הטילה

עלי פישוף והפכה אותי פח חסר לב, ובלי הלב איני יכול

לאהב.

דורית - בוא איתנו ותבקש מהקוסם מארץ עוץ שיתן לך לב.

דחליל - כן, בוא איתנו והקוסם יעזור. אני הולך אליו לבקש ממנו שיתן

לי שכל.

(יוצאים - שיר).

תמונה ה'

(על המסך מוקרן יער. קולות של חיות מפחידות).

דורית- מתי היער יגמר? אני מתחילה לפחד. האם הדרך ארוכה?

איש הפח- אינני יודע. אף פעם לא הייתי בעיר הברקת.

(אריה מתפרץ, מפיל את דורית ואת איש הפח ונושך את

הדחליל).

איש הפח- (מכה את האריה) הסתלק מפה, זו לא גבורה גדולה להפחיד

מישהו שלא בגודל שלך!

דורית- אתה פחדן, זה מה שאתה.

אריה- אני יודע, (מנגב את הדימעה בזנב) אני פחדן. אבל מה אני

יכול לעשות? אני שואג וכולם מפחדים ממני. אבל בעצם אני

פחדן. למרות שאני מלך החיות.

דחליל- מלך החיות צריך להיות אמיץ.

דורית- אולי הקוסם הגדול מארץ עוץ יתן לך אומץ. אנחנו הולכים

אליו, בוא איתנו.

תמונה ו'

(המכשפה נכנסת ומכשפת את העצים ונעלמת. העצים מתעוררים לחיים

ונראים מרושעים)

דורית - הו, כִּמְה אָנִי רַעְבָּה.

דחליל - הִבִּיטוּ! יֵשׁ פֶּאֶן תְּפוּחִים, אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לֵאכּוֹל אוֹתָם!

(דורית ניגשת וקוטפת תפוח, העץ תופס אותה)

עץ 1 - אֵיךְ אֵת מַעֲזָה לִקְחַת אֵת הַתְּפוּחִים שְׁלֵנוּ?

עץ 2 - כֹּל הַשָּׁנָה אֲנַחְנוּ מְכִינִים אֵת הַתְּפוּחִים!

עץ 3 - וְרַק בְּגִלְל שְׂאת רַעְבָּה אֵת בָּאָה וּלְקַחַת!

כל העצים - אֵיזָה חוֹצְפָה!

דורית - לֹא הִתְכוּוֹנְנִי! הֲצִלוּ! עֲזְרוּ לִי!

(האריה, הדחליל ואיש הפח מתחילים לנוע לכיוון העצים,

העצים זורקים עליהם תפוחים)

אריה - בּוֹאוּ נִזְרוֹק עֲלֵיהֶם תְּפוּחִים חֲזָרָה! (האריה מתנפל על הענף של

העץ שתופס את דורית, משחרר אותה והם בורחים)

(כל העצים מנופפים בזרועותיהם)

כל העצים - הַמְכַשְׁפָּה תִדְאָג שֶׁלְעוֹלָם לֹא תִגִּיעוּ לְעִיר הַבְּרִקָּת:

תמונה ז'

(המכשפה נכנסת ומכשפת את הפרגים ונעלמת. הפרגים מתעוררים לחיים, נראים מרושעים ומתחילים לזמזם ולשיר. החבורה נכנסת, איש הפח קוטף פרח ונותן לדורית.)

איש הפח - פרח יפה לילדה יפה.

דורית - או! תודה! איזה ריח נהדר! או! אני כל כך עייפה!

אריה - כן, גם אני עייף כל כך פתאום!

(מפהקים כמה פעמים ולאט לאט נרדמים)

איש הפח - הו! מה עשיתי לדורית, מה נעשה עכשיו?

(איש הפח והדחליל מנסים להעיר את דורית והאריה ולא

מצליחים.)

איש הפח והדחליל - קומו, קומו!

דחליל - המכשפה עשתה זאת! אולי נבקש מגלינדה שתעזור לנו.

איש הפח והדחליל - גלינדה! עיזרי לנו בבקשה!

(יורד שלג הם מתעוררים ובורחים מהמקום)

תמונה ח'

(מתקרבים לחומות עיר הברקת)

- אריה - דיפקו על הדלת של עיר הברקת!
(חלון נפתח, והשומר מוציא את הראש)
- שומר - אתם לא יכולים להיכנס! (סוגר מיד את החלון)
(הם שוב דופקים על החלון והשומר שוב פותח את החלון)
- שומר - מה אתם רוצים?
דורית - אנחנו רוצים לפגוש את עוץ הגדול!
- שומר - הקוסם עוץ לא פגש אף אחד!
- אריה - אבל אנחנו מגיעים מרחוק כל כך וכולנו צריכים...
כולם ביחד - מוח... לב... אומץ... הביתה!
- שומר - עצרו! אתם לא יכולים להיכנס.
- דחליל - אבל לדורית יש את נעלי האודם של המכשפה!
- שומר - מה? Bust my buttons, היכנסו, היכנסו! עוץ מיד יקבל אותכם.

(שיר - Mery old land of OZ)

תמונה ט'

(מסך נפתח - אולם מפואר של עוץ)

- עוץ - אני עוץ הגדול והנורא, מי את ומה את רוצה?
- דורית - אני דורית הקטנה ואני צריכה עזרה.
- עוץ - איך אוכל לעזור לך?
- דורית - אני רוצה שתחזיר אותי הביתה לקנוס.
- עוץ - אני אחזיר אותך לקנוס בתנאי אחד.
- דורית - מה אני יכולה לעשות?
- עוץ - הירגי את מכשפת המזרח הרעה.
- דורית - איך אני יכולה לעשות דבר כזה?
- עוץ - את נועלת את נעלי הקסם. יש בהם קסם גדול מאוד.
- דורית - אני לא יודעת מה כוחו של הקסם. וחוץ מזה....
- עוץ - זכרי שהמכשפה היא רעה מאוד, וצריכים להרוג אותה. עכשיו לכי. (דורית יוצאת עצובה, האור יורד, הדחליל נכנס לאולם)
- עוץ - אמרי לחברים שלך שאעזור לכם רק אם תהרגו את המכשפה!
להתראות!

תמונה י'

דורית- הקוסם יעזור לנו רק אם נהרוג את מכשפת המערב!

אריה- אז מה נעשה עכשיו?

איש הפח- אין לנו ברירה, אלא להרוג את המכשפה.

אריה- אבל אני מפחד!

דחליל- ואני לא יודע איד!

דורית- לעולם לא אראה שוב את דודה אם!

איש הפח - אל תבכי, אנהנו נעזור לך!

אריה- בואו נלך.

תמונה יא'

שיר Oh Wee Oh

(קופים מעופפים, תופסים אותם. השומרים קושרים אותם בהוראת

המכשפה, ב-ל-א-ג-ן)

(כולם עוצרים ועומדים ורואים את כולם קשורים חוץ מדורית),

מכשפת המערב - (צועקת) אני רוצה את דורית! למה לא קשרתם אותה?!

שומר- כי יש לה את נעלי האודם.

מכשפת המערב- אני רוצה את הנעליים. תני לי אותם מיד.

דורית- לא אתן לך אותם. הם שלי!!!

אריה- עיזבי אותה! עיזרי!

מכשפת המערב- אני רוצה את הנעללים! תני לי אותם!

(המכשפה מתנפלת על דורית, דורית לוקחת כד וזורקת על המכשפה.)

מכשפת המערב- (צורחת) אני נמסה! אני נמסה! הצילו!

שומר- המכשפה מתה!

שיר מות המכשפה

דורית- יאללה! לעוף!

תמונה יב'

(השומרים ממשיכים לשיר את שיר מות המכשפה. כולם נכנסים לחדרו של

עוז)

עוז - האם המכשפה מתה?

כולם - כן!!!

עוז - ובכן, מה רצונכם?

כולם - לב! מות! אומץ! תביתה!

עוז - ובכן.... מיד.... כלומר... אני... אני לא יכול עכשיו....

(טוטו מושך את הוילון ומתגלה עוז כאיש קטן)

- דחליל - הִי אֶתְּהָ אֵינְךָ קוֹסִים גְּדוֹל וּמִסְתוּרִי! אֶתְּהָ זִיוְךָ!
מי אַתְּהָ? - איש הפח -
- עוץ - אֲנִי אָדָם פְּשוֹט שֶׁנִּסְחַף לְפָאן בְּטֵעוֹת בְּטוֹרְנָדוֹ. וּפְשָׁה־גַעְתִּי
הִפְכּוֹ אוֹתִי לְקוֹסִים גְּדוֹל כִּי בָאתִי מִהַשְׁמַיִם.
הִי! אַבֵּל הַבְּטַחַת לַעֲזוֹר לָנוּ! מִתִּי נִקְבַּל אֶת מְבוֹקְשֵׁנוּ?
אריה -
דחליל - כֵּן! בְּאֵנוּ-עַד כָּאן, הִרְגָנוּ אֶת הַמְכַשְׁפָּה, עֲכָשִׁיו אֲנַחְנוּ.
רוֹצִים אֶת עֲזָרְתְּךָ!
כולם - כֵּן! כֵּן! כֵּן!
עוץ - אַבֵּל אַתֶּם לֹא צְרִיכִים אוֹתִי - איש הפח, מֶה אֶתְּהָ חוֹשֵׁב עַל
דוֹרִית?
איש הפח - הִיא חֲשׁוּבָה לִי כֹּדִי!
עוץ - אֶתְּהָ רוֹאָה - אֶתְּהָ אוֹהֵב אוֹתְהָ! יֵשׁ לָךְ לֵב! וְדַחְלִיל אֶתְּהָ
חֲשַׁבְתָּ לְקִרְוֹא לְגַלְיָנָדָה שֶׁתְּצִיל אֶתְּכֶם מִהַפְּרָגִים הַרְעִילִים,
יֵשׁ לָךְ מוֹחַ! וְאַתְּהָ אֶרְיָה - אֶתְּהָ הַתְּנַפְּלָתָ עַל הַעֲצִים כֹּדִי
לְהַצִּיל אֶת דוֹרִית! אֶתְּהָ אֲמִיץ!
(האריה, דחליל, ואיש הפח מתחילים לקפץ ולשיר)
דחליל - יֵשׁ לִי מוֹחַ!

- איש הפח - יש לי לב!
אריה - אני אמיץ!
(כולם מסתכלים על דורית שעומדת עצובה בצד ומשתתקים)
- איש הפח - ומה עם דורית? איך היא תגיע הביתה?
עוץ - דורית! אני יכול לעזור לך, הנה הכנתי כדור פורח שיטיס אותי חזרה לקנזס, את יכולה להצטרף!
דורית - נהדר! להתראות חברים! (מחבקת את כולם והם מוחים דמעה ונעלמים ברקע)
(דורית מטפסת לתוך הכדור הפורח, טוטו נופל. דורית רצה אחריו ומפספסת את הכדור הפורח)
- דורית - מה אעשה עכשיו! (מתחילה לבכות)
(מכשפת הצפון, גלינדה מופיעה)
מכשפת הצפון - אל תדאגי דורית, תמיד היה לך את הפוח! את רק צריכה לנקוש בנעליים שלוש פעמים ואז תגיעי לביתך.
(דורית נוקשת בנעליים שלוש פעמים)
דורית - אין מקום כמו הבית, אין מקום כמו הבית, אין מקום כמו הבית.